

Dohrmann (FP):

Begrundelsen for det forslag, som CD her har fremsat, er, at vi gerne skulle have nogle større turistindtægter. Hr. Arne Melchior ved jo, at turisterhvervet ikke bare er hoteller og restauranter, og jeg stiller derfor hr. Arne Melchior det spørgsmål, hvad han vil gøre ved den skævhed, som opstår ved, at man, når man bygger et hotel f.eks., får momsens refunderet, mens man, når man bygger et sommerhus, også til udlejning til turister, ikke får noget refunderet. Vil hr. Arne Melchior også ændre på det punkt og i givet fald hvorledes? Mener han, at hotelejerne ikke skal have momsens refunderet, eller mener hr. Arne Melchior, at de, der opfører et sommerhus, og som påstår, at det kun skal benyttes til udlejning til turister, også skal have momsens refunderet?

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Hr. Arne Melchior redegjorde meget indgående for intentionerne bag dette lovforslag, og jeg vil gerne sige, at jeg forstår udmærket intentionerne. Jeg tror, vi alle kan have en vis interesse i at søge gennemført regler, der kan skabe et bedre grundlag for vores indtjening af fremmed valuta. Men dels har jeg altså begrundet min afvisning med de provenumæssige konsekvenser – dem kan vi selvfølgelig få bedre vurderet og belyst under udvalgsarbejdet – dels har jeg heller ikke undladt at gøre opmærksom på – og specielt i relation til et tidligere forslag, vi har behandlet – at jeg ikke er særlig positivt indstillet over for en differentieret moms; man kan vel nærmest sige, at jeg er imod den.

Så siger hr. Arne Melchior: ja men der er jo ikke tale om en differentieret moms, og foretager en sammenligning med udlejning af værelser i øvrigt i privat bolig eller udlejning af sommerhuse. Der er dog den væsentlige forskel, at når det drejer sig om udlejning af hotelværelser, skal de i henhold til vores EF-forpligtelser momsbelægges, og derved bliver der i realiteten tale om en differentieret moms. Jeg tror ikke, at hr. Arne Melchior, uanset hvor nødigt han vil indrømme det, kan argumentere sig uden om, at der i realiteten bliver tale om en differentieret moms, og så nærmer vi os jo, skal vi sige en række andre områder, som, selv om de ikke er ana-

loge, så i hvert fald med lige så betydelig vægt i argumentationen i relation til det valutaskabende kan komme og sige: hvorfor så ikke os? Derfor må jeg stadig væk sige til hr. Arne Melchior, at konsekvenserne, også af en eventuel forsøgsordning, er af en sådan karakter, at jeg ikke kan anbefale det.

Arne Melchior (CD):

Jeg må indrømme over for hr. Waldorff, at jeg ved for lidt om pløkke, så jeg skal ganske overlade det til ham og sige undskyld, at jeg blandede mig uden at besidde den nødvendige ekspertise.

Må jeg sige til hr. Dohrmann, som talte om turisterhvervet, at turisterhvervet er jo mange ting. Hører pelsbranchen, hører porcelænsbranchen med til turisterhvervet? Det, at der kommer turister til Danmark, sætter sig enorme økonomiske spor. Jeg skal her, da vi begrundet vort forslag udelukkende økonomisk, helt undlade at tale om de mellemfolkelige virkninger, de kulturelle spor og den slags, men rent økonomisk sætter det sig spor uendelig mange steder. Der må i Danmarks Turistråd være ekspertise, som udvalget kan benytte til at finde ud af: hvor er det henne, og hvor meget er det? Og skulle det vise sig, at et kvalificeret skøn giver et stort tal på dette område, vil skatte- og afgiftsministeren dog formodentlig nok være interesseret i at drøfte sagen med finans- og økonomiministeren, for det drejer sig altså ikke kun om provenu. Skatte- og afgiftsministeren ved, at CD er et parti, der aldrig løber fra ansvaret med hensyn til provenu. Vi fremsætter ikke forslag, uden at vi er villige til også at skaffe dækning, men vort hovedproblem i dag er altså af valutarisk art, og derfor må de to størrelser sættes over for hinanden.

Parallellen, jeg drog, var ikke kun til sommerhuse, værelser og bondegårdsferie, men til husleje generelt, og da det er tilfældet, vil jeg benægte – og det gælder også hr. Waldorff, som jeg ellers er holdt op at diskutere med, men altså især ministeren – at der her skulle være tale om brud på princippet om en ensartet moms. Der kan højst være tale om undtagelsen, der bekræfter reglen, og en sådan må skatte- og afgiftsministeren søreme leve med i mange forhold. Han må erkende, at uden sådan en undtagelse, der kan bekræfte reglen, kan man ikke komme igen-